

Veza između granulometrijske krive i hidrauličkih karakteristika nezasićenog zemljišta zasnovana na teoriji (multi)fraktala

Filip Stanić¹

Pierre Delage²

Daniel Schertzer³

APSTRAKT: Za simulaciju tečenja kroz nezasićenu poroznu sredinu neophodno je poznavanje osnovnih hidrauličkih karakteristika tla poput krive vlažnosti i krive vodoprovodljivosti. Veza između vlažnosti / vodoprovodljivosti i kapilarnog potencijala u nezasićenoj poroznoj sredini najčešće se opisuje analitičkim funkcijama sa nekoliko empirijskih parametara čije se vrednosti određuju kalibracijom modela infiltracije. Kako bi model davao pouzdane rezultate za različite tipove zemljišta, umesto empirijskih potrebno je koristiti funkcije sa fizički zasnovanim parametrima, što je predmet istraživanja u ovom radu. Polazeći od pretpostavke da način pakovanja zrna u zemljištu određuje zastupljenost različitih veličina pora što direktno utiče na vlažnost i vodoprovodljivost tla, izvesno je da postoji veza između granulometrijske krive zemljišta i njegovih hidrauličkih karakteristika u nezasićenim uslovima. Koristeći teoriju multifrakta, koja predstavlja statistički alat za opisivanje heterogenosti, razvijen je analitički, fizički zasnovan model granulometrijske krive. U slučaju krive raspodele veličina pora, pomenuti multifraktalni model se svodi na jednostavniji fraktalni koji se dalje koristi za izvođenje novih fizički zasnovanih funkcija vlažnosti i vodoprovodljivosti. Razvijene (multi)fraktalne funkcije granulometrijske krive i nezasićenih hidrauličkih karakteristika poređeni su sa eksperimentalnim podacima različitih tipova zemljišta, pri čemu su dobijena veoma dobra slaganja. Time je potvrđena jasna fizička veza između prethodno navedenih karakteristika tla, što se na dalje može koristiti za bolju procenu hidrauličkih svojstava zemljišta i pouzdanoj simulaciju tečenja kroz nezasićenu poroznu sredinu.

Ključne reči: (multi)fraktali, nezasićena porozna sredina, granulometrijska kriva, kriva vlažnosti, kriva vodoprovodljivosti

Link between the grain size distribution and the hydraulic characteristics in unsaturated soils based on (multi)fractal theory

ABSTRACT: To simulate the water movement within the unsaturated porous medium it is necessary to know some basic soil hydraulic properties such as the water retention curve (WRC) and the hydraulic conductivity function (HCF). The link between the water content / hydraulic conductivity and capillary potential in unsaturated porous medium is most often described by means of analytical functions that depend on several empirical parameters that are estimated through calibration of infiltration models. To adapt the model to various soil types, it is necessary to use physically based functions instead of empirical ones, which is the research subject of this paper. Starting from the assumption that the packing arrangement of grains in soil dictates the representation of different pore sizes that directly influence the soil water retention and conductivity, it is evident there is a link between the soil's grain size distribution and its unsaturated hydraulic properties. By using the multifractal theory, which represents the statistical tool for describing heterogeneity, the analytical grain size distribution function has been developed. In case of the pore size distribution, the mentioned multifractal function is reduced to the fractal one which is further used to derive new physically based soil water retention and hydraulic conductivity functions. Developed (multi)fractal functions have been compared with experimental data of various soil types, obtaining satisfactory agreement. Hence, the physical correlation between the mentioned soil properties has been confirmed, which can be further used for better estimation of the soil hydraulic characteristics and more reliable simulation of water movement within an unsaturated porous medium.

Keywords: (multi)fractals, unsaturated porous medium, grain size distribution curve, water retention curve, hydraulic conductivity function

¹ Dr Filip Stanić, Gradevinski fakultet Beograd, fstanic@grf.bg.ac.rs

² Prof. Pierre Delage, redovni profesor, Ecole des Ponts ParisTech, pierre.delage@enpc.fr

³ Prof. Daniel Schertzer, redovni profesor, Ecole des Ponts ParisTech, daniel.schertzer@enpc.fr

1 Uvod

Za pouzdane simulacije tečenja u poroznoj (ne)zasićenoj sredini koriste se numerički modeli zasnovani na rešavanju Richards-ove parcijalne diferencijalne jednačine drugog reda (Richards, 1931), gde se hidrauličke karakteristike sredine opisuju različitim analitičkim funkcijama (Brooks & Corey 1964, van Genuchten 1980, Fredlund and Xing 1994, Kosugi 1996, itd.). Ove funkcije opisuju vezu između zapreminske vlažnosti, odnosno vodoprovodljivosti, i kapilarnog potencijala, pri čemu se u obzir najčešće uzima samo uticaj kapilarnosti dok se adsorpcija zanemaruje. Novije studije su pokazale da kod nekih materijala i adhezione sile imaju značajan uticaj na kretanje vode, i to ne samo pri vlažnostima manjim od rezidualne već i pri onim bliže saturaciji, zbog čega su u zadnjih desetak godina razvijene mnoge funkcije hidrauličkih karakteristika zemljišta koje uzimaju u obzir i kapilarnu i adsorpcionu komponentu (Peters, 2013; Iden i Durner, 2014; Wang i sar., 2016, itd.).

Glavni problem kod pomenutih funkcija je što, zbog kompleksnosti fizike koju opisuju, zavise od velikog broja parametara među kojima neki, najčešće oni koji opisuju kapilarnu komponentu, nemaju jasno fizičko značenje. Stoga je proces određivanja optimalnih vrednosti parametara, bilo kalibracijom modela infiltracije bilo fitovanjem pomenutih funkcija sa eksperimentalno određenim karakteristikama tla, veoma zametan, a često i nedovoljno pouzdan jer različite kombinacije vrednosti parametara mogu dati podjednako dobre rezultate. U cilju smanjenja neodređenosti neophodno je smanjiti ukupan broj parametara i eliminisati one empirijske. Osnov za razvoj novih analitičkih funkcija je fizički zasnovana veza između granulometrijske krive zrnastih materijala i njihovih krivih vlažnosti i vodoprovodljivosti u kapilarnom režimu, koja se temelji na činjenici da način pakovanja zrna kreira mrežu pora u kojima se zadržava, odnosno kroz koje teče voda.

Da bi se adekvatno opisala veza između pomenutih karakteristika zemljišta, u ovom radu je prvo predstavljena nova funkcija granulometrijske krive (Stanić i sar., 2021). U Stanić i sar. (2021) je prikazan jednostavan algoritam za prepoznavanje zrna materijala iz polja gustina dobijenih skeniranjem uzorka tla CT skenerom, na osnovu kojeg se može odrediti granulometrijska kriva. Predstavljeni algoritam se može i analitički opisati koristeći teoriju multifraktala (Schertzer i Lovejoy, 1987; Schertzer i Lovejoy, 1997), čime se dobija nova funkcija raspodele koja opisuje granulometrijsku krivu. Sličan algoritam se koristi i u slučaju prepoznavanja pora različitih veličina, pri čemu se za analitičko opisivanje krive raspodele koristi jednostavniji fraktalni zakon koji proističe iz multifraktalnog, na osnovu čega se uspostavlja veza između krivih raspodele zrna i pora. Dalje se na osnovu Young-Laplace-ovog zakona koji daje jasnu vezu između veličine pora i kapilarnog potencijala koji se u njima javlja, iz krive raspodele veličine pora izvodi jednačina krive vlažnosti (Stanić i sar., 2020) za kapilarni režim. Konačno, korišćenjem Mualem (1976)-ove pretpostavke da se mreža pora može aproksimirati snopom paralelnih kapilarnih cevica različitih dimenzija kroz koje prolazi voda, na osnovu jednačine krive vlažnosti se izvodi jednačina krive vodoprovodljivosti (Stanić i sar., 2020). Za razliku od fraktalnih funkcija prikazanih ovde, postojeći fraktalni modeli hidrauličkih karakteristika (Ghanbarian-Alavijeh i sar., 2011) se zasnivaju na krajnje uprošćenoj fizici zbog čega je njihova primena u mnogome ograničena. S obzirom da jednačine hidrauličkih karakteristika tla izvedene u ovom radu uzimaju u obzir samo fenomen kapilarnosti (važe za vlažnosti veće od rezidualne), one se kombinuju sa postojećim „adsorpcionim“ funkcijama (Peters, 2013; Iden i Durner, 2014) čiji je uticaj najdominantniji pri izrazito negativnim vrednostima kapilarnog potencijala (vlažnosti manje od rezidualne).

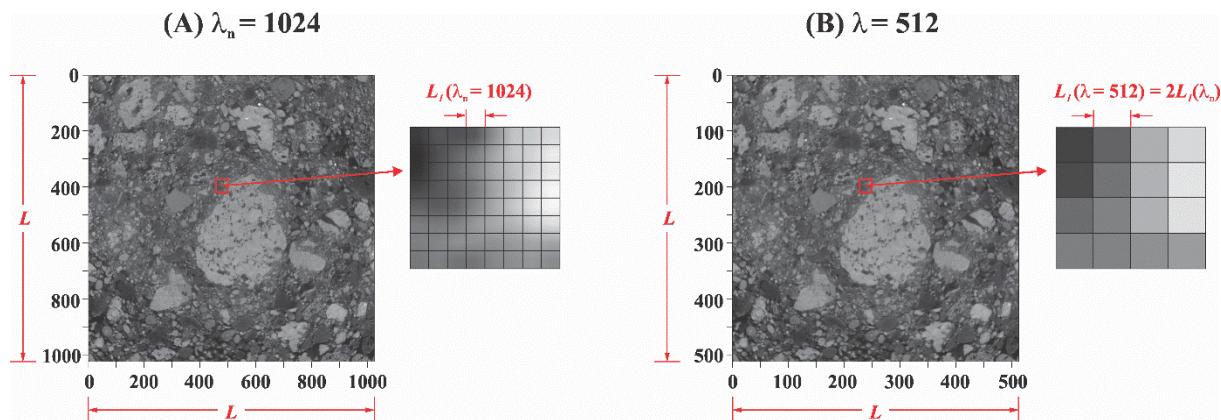
Primarni cilj ovog rada nije predviđanje hidrauličkih karakteristika zemljišta na osnovu njegove granulometrijske krive, već opisivanje pomenutih karakteristika analitičkim funkcijama čiji parametri pružaju fizički zasnovano tumačenje. Stoga je validacija prikazanih funkcija granulometrijske krive i krivih vlažnosti i vodoprovodljivosti urađena na osnovu njihovog poređenja sa eksperimentalnim karakteristikama različitih tipova zemljišta, pri čemu je na primeru supstrata zelenog krova "Green Wave" (Stanić i sar., 2019; Versini i sar., 2020; Stanić i sar., 2021) pokazana korelacija između granulometrije i krivih hidrauličkih karakteristika. Kao dodatak je prikazana i procedura za grubo procenjivanje hidrauličkih karakteristika na osnovu elementarnih podataka koji su dostupni u praksi, kao što su granulometrijska kriva, Darcy-jev koeficijent filtracije i poroznost.

2 Metodologija

U narednim poglavljima su redom izvedene nove analitičke funkcije granulometrijske krive, krive raspodele veličine pora, kao i krive vlažnosti i vodoprovodljivosti, sa ciljem da se prikaže fizički zasnovana veza između raspodele veličina zrna i hidrauličkih karakteristika zemljišta. Kao što je objašnjeno u nastavku teksta, prva od pomenuih funkcija se zasniva na teoriji multifraktala, a preostale tri na teoriji fraktala.

2.1 Funkcija granulometrijske krive

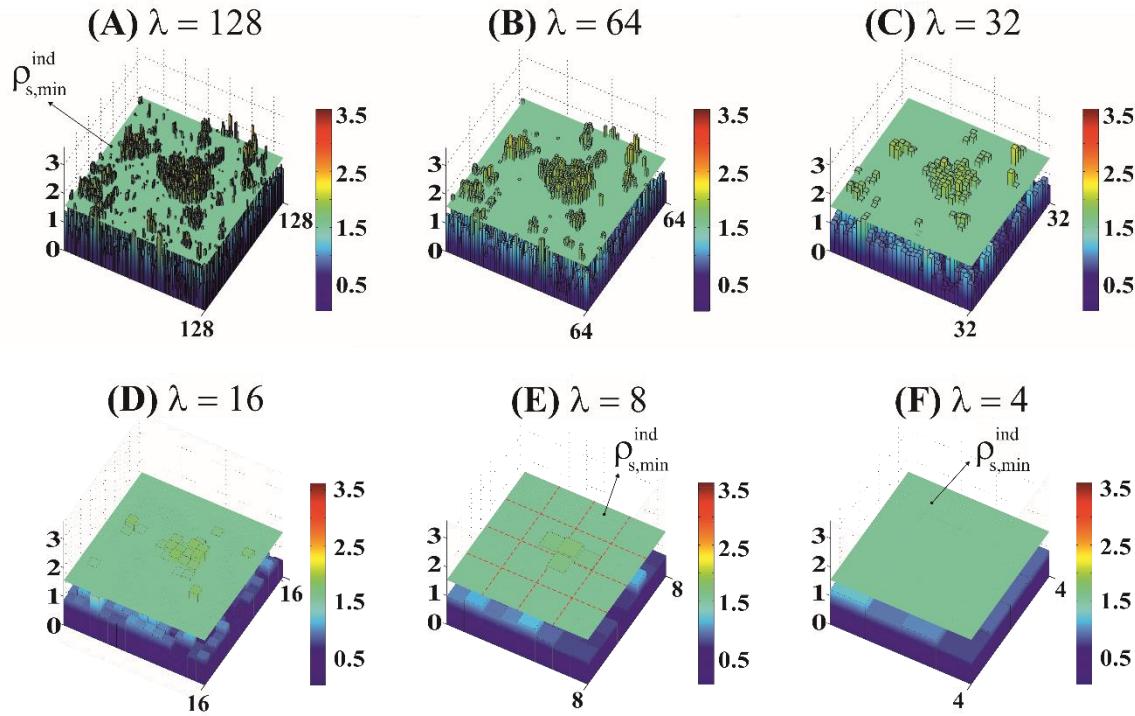
U Stanić i sar. (2021) je detaljno objašnjena procedura korišćenja CT skenera za potrebe skeniranja uzorka tla rendgenskim zracima, pri čemu se kao rezultat dobija trodimenzionalna slika (Euclidean-ova dimenzija $E = 3$) uzorka u različitim nijansama sive boje, gde svetlijе nijanse označavaju veće gustine, a tamnije manje. Nakon što se dobijene vrednosti renormalizuju (podelje sa srednjom vrednošću cele slike), dobija se bezdimenzionalno polje indikatora gustine $\rho^{ind} \sim \rho / \rho_d$ koje je proporcionalno odnosu gustine u određenoj tački (piksela) i gustini uzorka u suvom stanju ($\rho^{ind} = 1$ se odnosi na vrednost gustine u suvom stanju ρ_d).

Slika 1. Horizontalna ravan izvučena iz skeniranog trodimenzionalnog polja ρ^{ind} koje se odnosi na supstrat zelenog krova (preuzeto iz Stanić i sar., 2020) pri dve sukcesivne rezolucije: (a) $\lambda_n = 1024$; (b) $\lambda = 512$

Figure 1. Horizontal plane extracted from the scanned tridimensional ρ^{ind} field related to the green roof substrate (after Stanić et al., 2020) at two consecutive resolutions: (a) $\lambda_n = 1024$; (b) $\lambda = 512$

Na Slici 1a je prikazana jedna horizontalna ravan ($E = 2$) izvučena iz trodimenzionalne slike, čija je veličina $L = 60$ mm, veličina piksela $L_1(\lambda_n) \approx 53.4 \mu\text{m}$, a rezolucija $\lambda_n = L/L_1(\lambda_n) = 1024$ (broj piksela duž jedne ivice slike). Na Slici 1b prikazana je ista ravan pri duplo manjoj rezoluciji $\lambda = 512$ koja je dobijena grupisanjem po četiri okolna piksela u jedan koji ima duplo veće dimenzije ($L_1(\lambda) = 2 L_1(\lambda_n)$) i vrednost ρ^{ind} jednaku prosečnoj vrednosti njegova četiri prethodnika. Algoritam za prepoznavanje zrna iz polja gustina je ilustrovan na Slici 2 (prikazane su vrednosti ρ^{ind}) gde se pri sukcesivnom smanjivanju rezolucije λ određuje zastupljenost vrednosti ρ^{ind} koje su iznad definisane granične vrednosti. Ova granična vrednost se odnosi na minimalnu gustinu zrna $\rho_{s,min}$ i računa se kao $\rho_{s,min}^{ind} = \rho_{s,min} / \rho_d > 1$ (horizontalna ravan na Slici 2).

Slika 2. Trodimenzionalni prikaz sukcesivnog smanjivanja rezolucije polja sa Slike 1 (od $\lambda = 128$ do $\lambda = 4$), gde se za svako λ razmatraju samo vrednosti ρ^{ind} koje se odnose na čvrstu fazu ($\rho^{ind} \geq \rho_{s,min}^{ind}$) – preuzeto iz Stanić i sar. (2021)

Figure 2. Tridimensional illustration of the consecutive resolution reduction of the field from Figure 1 (od $\lambda = 128$ do $\lambda = 4$), where for each λ only ρ^{ind} values related to grains are considered ($\rho^{ind} \geq \rho_{s,min}^{ind}$) – after Stanić et al. (2021)

Pod pretpostavkom da je početna rezolucija slike λ_n dovoljno velika da je veličina piksela $L_I(\lambda_n)$ približno jednaka minimalnom prečniku zrna $d_{g,min}$, površina pokrivena vrednostima $\rho^{ind} \geq \rho_{s,min}^{ind}$ (vrednosti iznad horizontalne ravni) predstavlja ukupnu zastupljenost svih zrna ($\geq d_{g,min}$). Sukcesivnim smanjivanjem rezolucije λ i ta zastupljenost se postepeno smanjuje eliminisanjem izolovanih vrednosti $\rho^{ind} \geq \rho_{s,min}^{ind}$ koje se uprosećuju sa okolnim koje su manje od $\rho_{s,min}^{ind}$. S obzirom da novonastale vrednosti ne premašuju $\rho_{s,min}^{ind}$, te oblasti se ne prepoznavaju kao zrna pri manjim rezolucijama (ostaju ispod horizontalne ravni), dok veća područja pokrivena vrednostima $\rho^{ind} \geq \rho_{s,min}^{ind}$ ostaju iznad granične vrednosti (oblast u sredini polja na Slici 2 koja ukazuje na zrno velikog prečnika). Drugim rečima, zrna čiji su prečnici manji ili jednaki veličini piksela $L_I(\lambda)$ se ne prepoznavaju pri rezolucijama manjim od λ , dok se ona većih prečnika prepoznavaju. Zastupljenost zrna čiji su prečnici veći ili jednakci $L_I(\lambda)$ se određuje na sledeći način:

$$P_{grains}(d \geq L_1(\lambda)) = \frac{N_{grains}(d \geq L_1(\lambda))}{\lambda^E} \quad (1)$$

gde je $N_{grains}(d \geq L_1(\lambda))$ broj piksela sa vredošću $\rho^{ind} \geq \rho_{s,min}^{ind}$, dok je λ^E ($E = 2$) ukupan broj piksela pri rezoluciji λ . Kada se jednačina (1) podeli sa zastupljenošću zrna pri početnoj rezoluciji λ_n gde su sva zrna prepoznata, dobija se funkcija raspodele koja opisuje ideo zrna koja su veća ili jednakia $L_I(\lambda)$. Dakle, granulometrijska kriva ima sledeći oblik:

$$P(d < L_1(\lambda)) = 1 - \frac{P_{grains}(d \geq L_1(\lambda))}{P_{grains}(d \geq L_1(\lambda))} = 1 - \frac{N_{grains}(d \geq L_1(\lambda))}{N_{grains}(d \geq L_1(\lambda))} \left(\frac{\lambda_n}{\lambda} \right)^E \quad (2)$$

Uticaj rezolucije na zastupljenost vrednosti koje su veće od neke granične (u ovom slučaju $\rho_{s,min}^{ind}$) može se statistički opisati analitičkim izrazom koji predstavlja prilagođenu formu multifraktalnog zakona koja je prikazana u Stanić i sar. (2021):

$$P_{grains}(d \geq L_1(\lambda)) = \lambda^{-C_1 \left(\frac{\ln(\rho_{s,min}^{ind})}{\ln(\lambda)} + \frac{1}{\alpha'} \right)^{\alpha'}} \quad (3)$$

gde je $\alpha' = \left(1 - \frac{1}{\alpha}\right)^{-1}$, dok su C_1 i α statistički parametri koji opisuju heterogenost polja ρ^{ind} , pri čemu vrednost $C_1 [0 \div E]$ određuje opseg oko srednje vrednosti u kojem se ρ^{ind} većinski kreće (kada C_1 teži nuli ρ^{ind} teži srednjoj vrednosti), dok se α odnosi na varijabilnost unutar tog opsega i pojavu ekstremnih vrednosti ($\alpha = 0$ – nema ekstrema; $\alpha = 2$ – maksimalna varijabilnost). Na osnovu jednačine (3) može se analitički izraziti i jednačina (2):

$$P(d < d_g) = 1 - \frac{\left(\frac{L}{d_g}\right)^{-C_1 \left(\frac{\ln(\rho_{s,min}^{ind})}{\ln(L/d_g)} + \frac{1}{\alpha'} \right)^{\alpha'}}}{\left(\frac{L}{d_{g,min}}\right)^{-C_1 \left(\frac{\ln(\rho_{s,min}^{ind})}{\ln(L/d_{g,min})} + \frac{1}{\alpha} \right)^{\alpha}}} \quad (4)$$

gde su λ i λ_n zamenjeni redno sa L/d_g i $L/d_{g,min}$, dok su d_g i $d_{g,min}$ prečnici aktuelnog i minimalnog zrna jednaki vrednostima piksela $L_1(\lambda)$ i $L_1(\lambda_n)$. Za razliku od nekih frakタルних modela koji granulometrijsku krivu aproksimiraju stepenom funkcijom čiji je eksponent fiksna vrednost frakタルne dimenzije (Bird i sar., 2000), eksponent u jednačini (4) uzima u obzir različite frakタルne dimenzije za različite d_g (odatle i naziv multifraktali). Kao što je prikazano u Stanić i sar. (2021), funkcija gustine raspodele zrna prečnika d_g se određuje kao izvod jednačine (4) po promenljivoj $\ln(L/d_g)$.

Parametri predstavljene funkcije granulometrijske krive su $\rho_{s,min}^{ind}$, $d_{g,min}$, α i C_1 , pri čemu su prva dva fizički zasnovana (određuju se eksperimentalno ili se procenjuju) dok su druga dva statistički parametri. Parametar C_1 najviše utiče na zastupljenost sitnijih zrna, pri čemu manje vrednosti C_1 odgovaraju većoj zastupljenosti. S druge strane, promena vrednosti α manje utiče na zastupljenost sitnih čestica a više na nagib centralnog dela granulometrijske krive koji je strmiji za manje vrednosti α (detaljnije u Stanić i sar., 2021). Vrednosti C_1 i α se direktno određuju statističkom analizom polja ρ^{ind} koristeći metodu “Trace Moment analysis” (Schertzer i Lovejoy, 1987) koja je objašnjena u Stanić i sar. (2021).

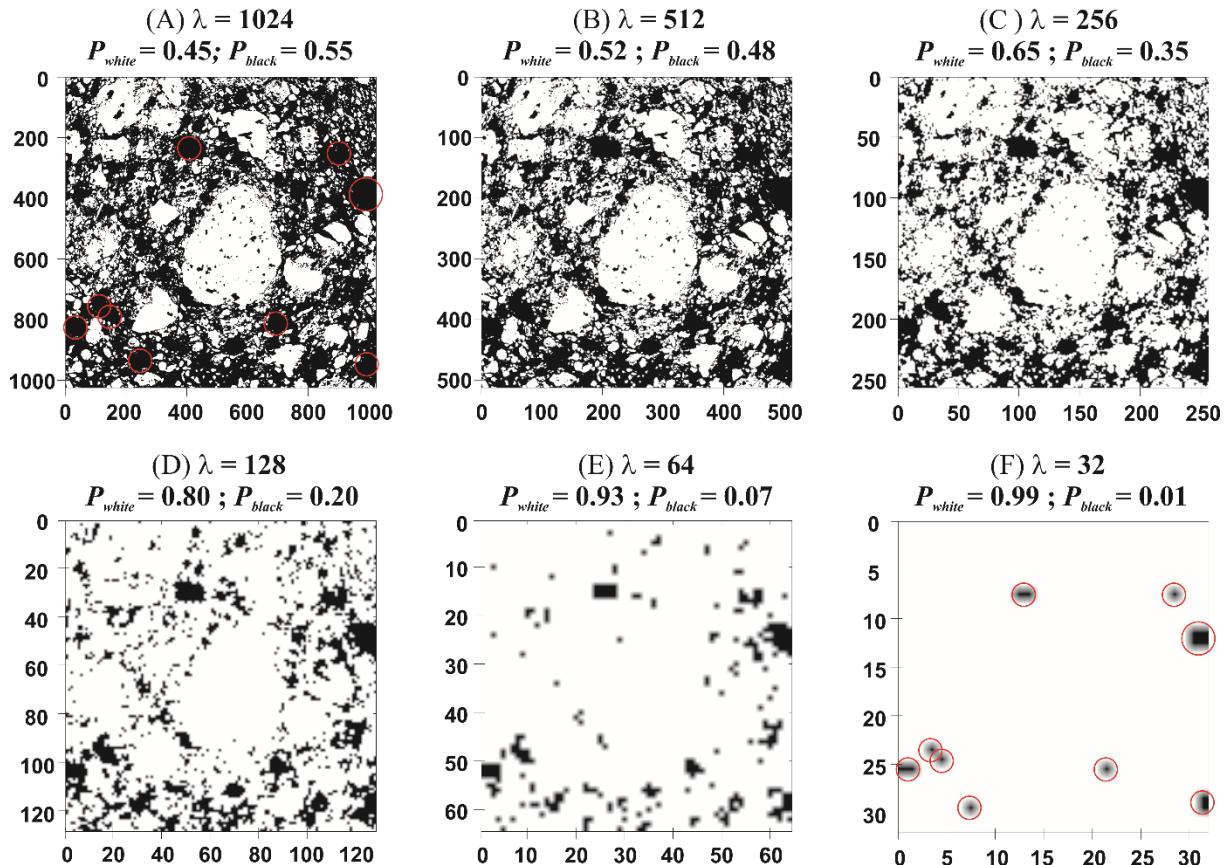
2.2 Funkcija krive raspodele veličine pora

Da bi se izvele funkcije hidrauličkih karakteristika neophodno je prvo definisati analitičku funkciju krive raspodele veličine pora u kojima se voda zadržava, odnosno kroz koje teče. Ova funkcija se takođe izvodi na osnovu algoritma sukcesivnog smanjenja rezolucije, pri čemu se umesto vrednosti $\rho^{ind} > \rho_{s,min}^{ind}$ razmatraju vrednosti $\rho^{ind} > 0$, gde se nulta vrednost odnosi na pore ispunjene vazduhom (crne oblasti). S obzirom da $\rho^{ind} = 0$ označava pore, pri uprosečavanju vrednosti ρ^{ind} usled smanjenja rezolucije λ svim vrednostima $\rho^{ind} > 0$ se dodeljuje neka fiksna vrednost, usled čega se dobija crno-bela slika (vidi Sliku 3). Na ovaj način se zastupljenost $\rho^{ind} = 0$ vrednosti (crnih oblasti) postepeno smanjuje zajedno sa rezolucijom λ , pri čemu “opstaju” samo one pore čiji su prečnici veći ili jednaki veličini piksela $L_1(\lambda)$ - na Slici 3a i f su crvenim krugovima obeležene pore

većih dimenzija koje odolevaju procesu agregacije. S druge strane, zastupljenost belih piksela ($\rho^{ind} > 0$) se povećava sa smanjenjem λ i to po fraktalnom zakonu (Feder, 1988):

$$P_{white}(\lambda) = \frac{N_{white}(\lambda)}{E} = \frac{\left(\frac{\lambda}{\lambda_{min}}\right)^{D_f}}{\left(\frac{\lambda}{\lambda_{min}}\right)^E} = \left(\frac{\lambda}{\lambda_{min}}\right)^{D_f-E} \quad (5)$$

gde je λ_{min} minimalna rezolucija pri kojoj još uvek postoje crni pikseli ($\lambda_{min} = 32$ na Slici 3), dok je D_f fraktalna dimenzija zrna koja uzima vrednosti $[0 \div E]$, pri čemu se $D_f = 0$ odnosi na nepostojanje belih piksela, dok $D_f = E$ ukazuje na nepostojanje crnih.

Slika 3. Primer sukcesivnog smanjivanja rezolucije polja sa Slike 1, gde se pri svakoj rezoluciji λ vrednosti $\rho^{ind} > 0$ fiksiraju na vrednost 1 (beli pikseli), dok vrednosti $\rho^{ind} = 0$ ostaju nepromenjene (crni pikseli) – preuzeto iz Stanić i sar. (2020)

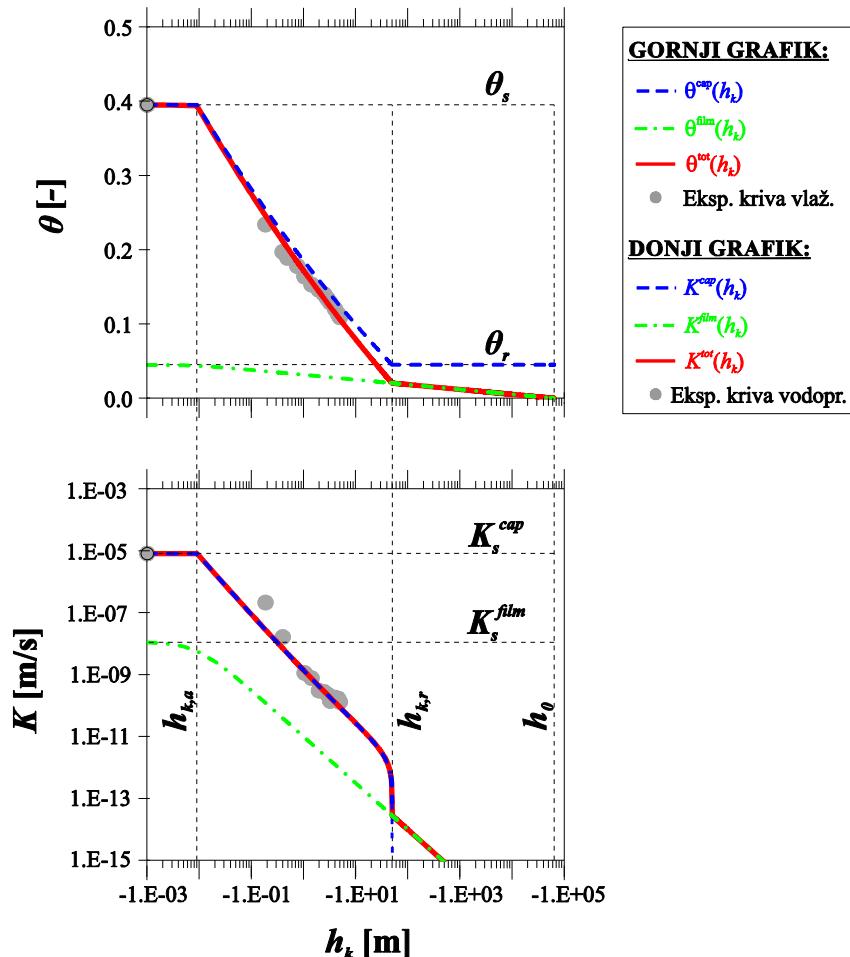
Figure 3. An example of a consecutive resolution reduction of the field from Figure 1, where at each resolution λ values $\rho^{ind} > 0$ are set to one (white pixels), while values $\rho^{ind} = 0$ remain unchanged (black pixels) – after Stanić et al. (2020)

Na osnovu jednačine (5), zastupljenost pora (crnih piksela) koje su komplementarni elementi belim pikselima može se izraziti na sledeći način:

$$P_{pores}(\lambda) = 1 - \left(\frac{\lambda}{\lambda_{min}}\right)^{D_f-E} \quad (6)$$

Kao i u slučaju zrna, jednačina (6) označava zastupljenost pora čiji su prečnici veći ili jednaki $L_1(\lambda)$. Da bi se sa zastupljenosti prešlo na funkciju raspodele, jednačina (6) se deli sa ukupnom zastupljenosću pora pri rezoluciji λ_n koja odgovara poroznosti φ :

Laplace-ovog zakona. Imajući to u vidu, na osnovu slaganja jednačina (10) i (13) sa eksperimentalnim podacima predstavljenim na Slici 5 (krugovi) određuju se optimalne vrednosti parametara $h_{k,a}$, θ_r , K_s^{film} i n (Tabela 2), gde se dobijena vrednost $h_{k,a} = 9 \times 10^{-3}$ m koristi za određivanje $D_f = 2.95$.

Slika 5. Gornji grafik – Poređenje jednačine 10 (puna linija) sa eksperimentalnom krivom vlažnosti (krugovi) supstrata zelenog krova, pri čemu su odvojeno prikazane kapilarna (isprekidana linija) i adsorpciona komponenta (crta-tačka linija); Donji grafik – Poređenje jednačine 13 (puna linija) sa eksperimentalnom krivom vlažnosti (krugovi) – preuzeto iz Stanić i sar. (2020)

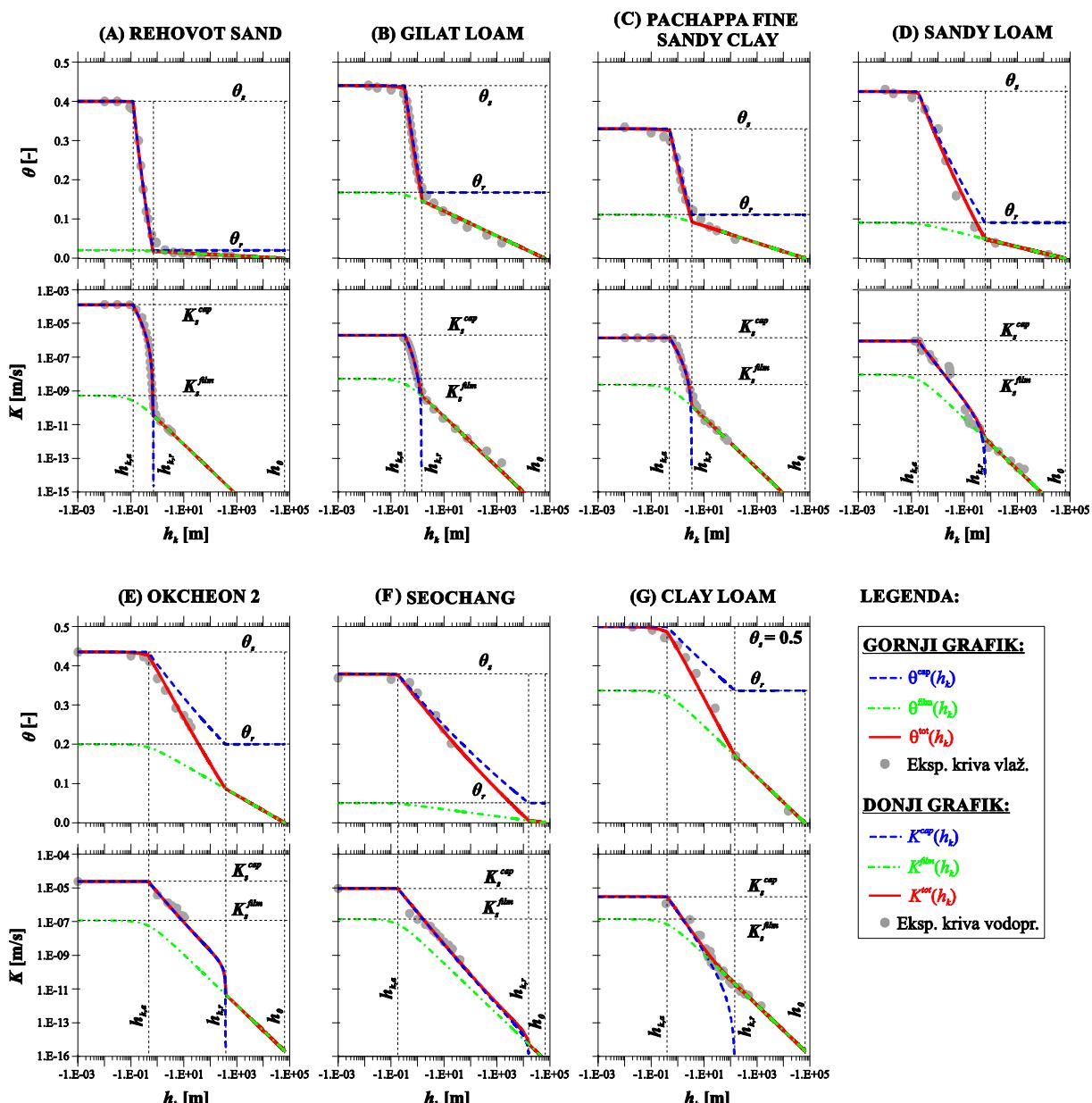
Figure 5. Top graph – Comparison between equation 10 (solid line) and experimental water retention curve (circles), where capillary (dashed line) and adsorptive component (dash-dot line) are presented separately: Bottom graph – Comparison between equation 13 (solid line) and experimental hydraulic conductivity data (circles) – after Stanić et al. (2020)

Na primeru rezultata prikazanih na Slici 5 mogu se uočiti neke generalne karakteristike opisanih funkcija hidrauličkih karakteristika. Rezultati pokazuju da u zoni $h_k \geq h_{k,r}$ komponenta K_s^{film} (tačka-crta linija) nema gotovo nikakav uticaj na K^{tot} (puna linija), s obzirom da je vrednost K_s^{film} nekoliko redova veličine manja od K_s^{cap} , dok je $K^{tot} = K_s^{film}$ za $h_k < h_{k,r}$. Takođe, za $h_k < h_{k,r}$ kapilarna komponenta θ^{cap} (isprekidana linija) postaje jednaka θ_r , pa na θ^{tot} (puna linija) uticaj ima samo θ^{ads} (tačka-crta linija).

Na ovom primeru je takođe demonstrirana fizički zasnovana veza između granulometrijske krive i krivih vlažnosti i vodoprovodljivosti, koja se ostvaruje preko parametra D_f (jednačina 9). Ukoliko bi eksperimentalni podaci hidrauličkih karakteristika bili još detaljniji u zoni saturacije i

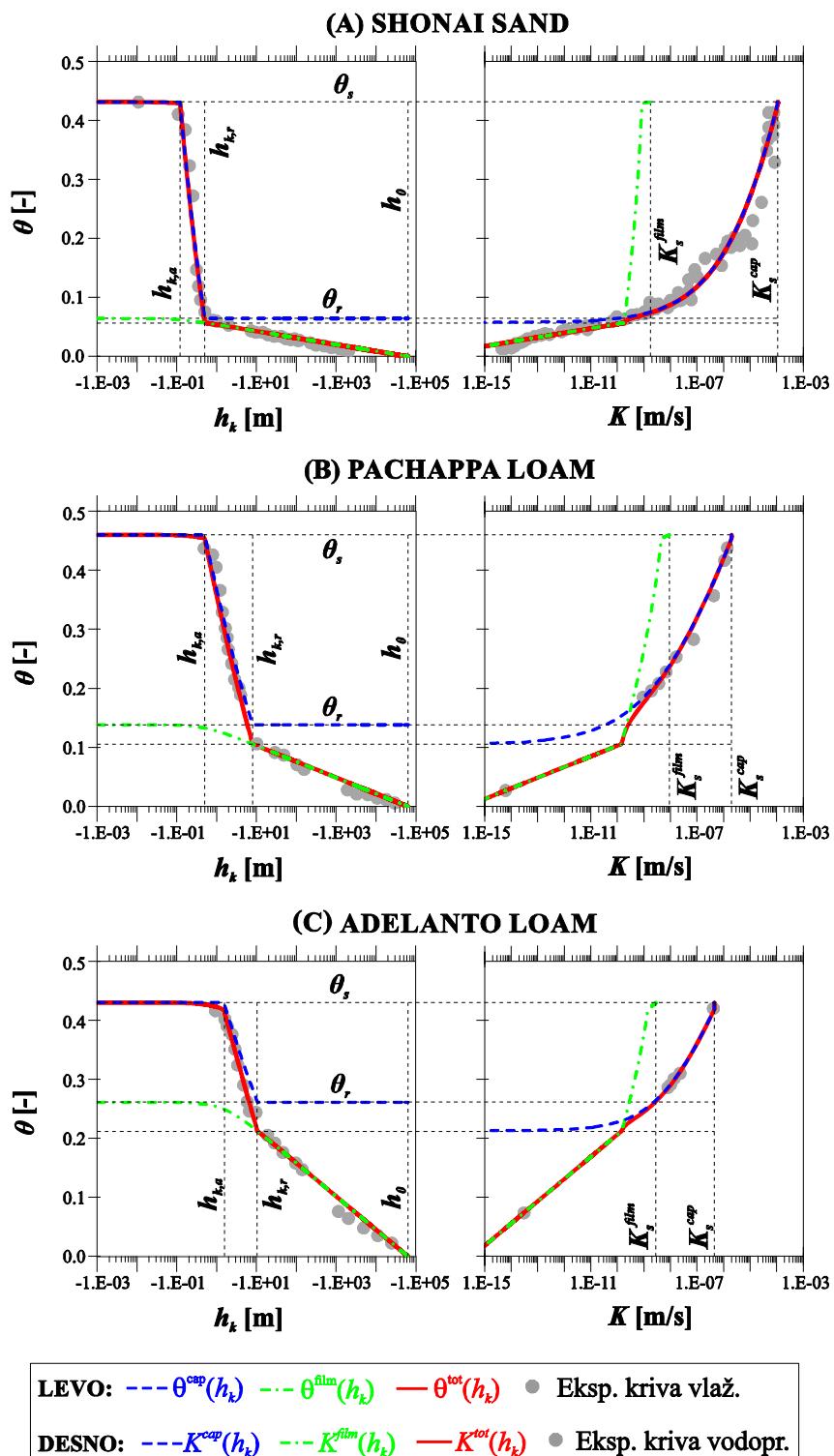
19. Savetovanje SDHI i SDH - Beograd, Srbija 2021.

sporije da se menja sa promenom kapilarnog potencijala (ili vlažnosti). Nakon što se $h_{k,a}$ i $h_{k,r}$ procene na osnovu eksperimentalnih podataka, ostaje da se odredе parametri D_f , K_s^{film} и n , pri čemu se vrednost $\theta_r = \theta_s - 1 + \left(\frac{h_{k,r}}{h_{k,a}}\right)^{D_f-3}$ računa iz uslova $S_e^{cap}(h_{k,r}) = 0$. Za sva zemljišta prikazana na Slikama 6 i 7, vrednost D_f je ručno podešavana kako bi se obezbedilo najbolje slaganje između jednačine (10) i merene krive vlažnosti u zoni između $h_{k,a}$ i $h_{k,r}$. Nakon toga su podešene vrednosti K_s^{film} i n koje utiču na slaganje između jednačine (13) i merenih krivih vodoprvođljivosti. Vrednost n zajedno sa D_f utiče na nagib krive vodoprvođljivosti u kapilarnom režimu, pri čemu manje vrednosti n (uključujući i negativne) ublažuju promenu vodoprvođljivosti. S druge strane, vrednost K_s^{film} samo translira adsorpcionu komponentu (tačka-crta linija) duž y ose. U svim slučajevima sa Slike 5, 6 i 7 slaganje između jednačina (10), (13) i eksperimentalnih vrednosti je zadovoljavajuće ($R^2 > 0.95$ – Tabela 2).

Slika 6. Isto kao na Slici 5 samo za sedam različitih zemljišta – preuzeto iz Stanić i sar. (2020)

Figure 6. Same as in Figure 5, just for seven different soils – after Stanić et al. (2020)

Slika 7. Isto kao na Slici 5 samo za tri dodatna zemljišta, pri čemu se levi grafik odnosi na krivu vlažnosti a desni na krivu vodoprovodljivosti koja je prikazana u funkciji od vlažnosti – preuzeto iz Stanić i sar. (2020)

Figure 7. Same as in Figure 5 just for three additional soils, where left-side graph is related to the water retention curve, while the right-side graph is related to the hydraulic conductivity data presented as a function of water content – after Stanić et al. (2020)

Kod peskovitih zemljišta (Slika 6a i Slika 7a), krive vlažnosti su strmije u zoni $h_k > h_{kr}$, što je opisano nižim vrednostima D_f koje se odnose na materijale sa relativno uskim opsegom veličina pora

van Genuchten (1980) iz nekoliko razloga. Prvo, ove funkcije ne uzimaju u obzir fenomen adsorpcije koji kod nekih vrsta zemljišta može imati značajan uticaj pre svega na njihove retenzione karakteristike. Drugo, čak i kada se koriste u formi modela koji vodi računa o adsorpciji, kao što je Peters (2013), kapilarna komponenta još uvek zavisi od empirijskih parametara čije je vrednosti teško proceniti jer nisu u vezi sa granulometrijskom krivom. Takođe, pomenute funkcije koriste fiksnu vrednost parametra n za sve materijale, što prema mnogim studijama, ukjučujući i ovu, nije fizički utemeljeno.

5 Zaključak

U ovom radu je predstavljena metodologija razvijanja analitičkih fizički zasnovanih funkcija koje opisuju krive raspodele veličina zrna i pora, kao i krive vlažnosti i vodoprovodljivosti, sa ciljem da se pokaže njihova međusobna povezanost. Na osnovu skeniranih uzoraka tla, gde se dobijena polja gustine analiziraju pri različitim rezolucijama, izvedena je funkcija granulometrijske krive koja se zasniva na teoriji multifraktala. Prikazana funkcija zavisi od dva fizička (minimalan prečnik zrna i odnos minimalne gustine zrna i gustine uzorka) i dva statistička parametra multifraktala koji opisuju heterogenost analiziranog polja gustina. Na osnovu slične metodologije izvodi se funkcija krive raspodele veličine pora koja se oslanja na jednostavniji fraktalni (stepeni) zakon. Kombinacijom ove funkcije i Young-Laplace-ovog zakona koji daje vezu između veličine pora i kapilarnog potencijala koji se u njima javlja, izvodi se funkcija krive vlažnosti u kapilarnom režimu. Konačno, koristeći funkciju krive vlažnosti uz pretpostavke Mualem-ovog modela izvodi se funkcija krive vodoprovodljivosti. S obzirom da dobijene funkcije hidrauličkih karakteristika predstavljaju samo kapilarnu komponentu, ukombinovane su sa već postojećim funkcijama koje se odnose na adsorpciju. Konačne funkcije zavise od ukupno sedam fizički zasnovanih parametara, od kojih su dva najčešće poznata (koeficijent filtracije i poroznost) dok se jedan (fraktalna dimenzija) može odrediti na osnovu granulometrijske krive.

Validacija prikazanih funkcija je obavljena na osnovu njihovog poređenja sa eksperimentalnim podacima 11 različitih materijala. Na slučaju supstrata zelenog krova testirana je funkcija granulometrijske krive, kao i analitička veza između njenih parametara i fraktalne dimenzije zrna koja se koristi u slučaju hidrauličkih karakteristika. Rezultati pokazuju zadovoljavajuće slaganje analitičkih i merenih vrednosti, uz jasnu fizički zasnovanu vezu između krvih raspodele zrna i hidrauličkih karakteristika. U slučaju ostalih analiziranih materijala podaci o granulometriji nisu dostupni, pa fraktalnu dimenziju nije moguće sračunati već se njena vrednost određuje na osnovu slaganja između analitičkih i eksperimentalnih krvih vlažnosti i vodoprovodljivosti. S obzirom da su svi parametri fizički zasnovani, za njihovo određivanje nije neophodno koristiti sofisticirane optimizacione algoritme, već ih je moguće kalibrirati ručno prateći proceduru prikazanu u radu. Rezultati pokazuju zadovoljavajuće slaganje sa merenjima ($R^2 > 0.95$), pri čemu se najmanje vrednosti fraktalne dimenzije dobijaju za čista peskovita zemljišta koja su slabo graduisana i čije pore pokrivaju relativno uzak opseg veličina. Ovi materijali nemaju gotovo nikakva adsorpciona svojstva na šta ukazuju i niske vrednosti rezidualne vlažnosti. S druge strane, za glinovita zemljišta i ilovače se koriste veće vrednosti fraktalne dimenzije i rezidualne vlažnosti, što dovodi do značajnijeg uticaja adsorpcione komponente čak i pri vlažnostima bližim saturaciji. Adsorpcija se ne može zanemariti ni kod nekih dobro graduisanih zrnastih materijala koji osim veoma visokih vrednosti fraktalne dimenzije imaju i značajnije rezidualne vlažnosti. Rezultati pokazuju da se kod ovakvih materijala vodoprovodljivost sporije menja sa promenom kapilarnog potencijala što se opisuje negativnim vrednostima Mualem-ovog koeficijenta n .

S obzirom da prikazane funkcije zavise isključivo od fizički zasnovanih parametara, pri čemu postoji jasna veza sa granulometrijskom krivom, na kraju rada je prikazana procedura za grubu procenu krvih vlažnosti i vodoprovodljivosti na osnovu elemntarnih ulaznih podataka koji se mogu naći u praksi (granulometrijska kriva, gustina zrna, Darcy-jev koeficijent filtracije, poroznost).

